

Rondzendbrief gemeente kringen.

De geschiedenis van Jozef – Aflevering 46. woensdag 19 januari 2022.

Overdenking – Het testament van Jakob.

Jakob leefde nog zeventien jaar in het land Egypte, zodat de dagen van Jakob, de jaren van zijn leven, honderdzevenenveertig jaar waren. Toen de dagen voor Israël naderbij kwamen dat hij zou sterven, riep hij zijn zoon Jozef en zei tegen hem: Als ik toch genade in jouw ogen gevonden heb, leg dan toch je hand onder mijn heup en zweer dat je mij goedertierenheid en trouw zult bewijzen. Begraaf mij toch niet in Egypte, maar laat mij bij mijn vaderen liggen. Daarom moet je mij uit Egypte vervoeren en mij in hun graf begraven. Hij zei: Ik zal overeenkomstig uw woorden handelen. Hij zei: Zweer het mij. En hij zwoer het hem. Toen boog Israël zich neer aan het hoofdeinde van het bed. Lezen, Genesis 47:28-31.

Na deze dingen gebeurde het dat men tegen Jozef zei: Zie, uw vader is ziek! Toen nam hij zijn twee zonen, Manasse en Efraïm, met zich mee. Men vertelde Jakob: Zie, uw zoon Jozef komt naar u toe. Israël verzamelde toen zijn krachten en ging op het bed zitten. Daarna zei Jakob tegen Jozef: God, de Almachtige, is aan mij verschenen in Luz, in het land Kanaän, en Hij heeft mij gezegend. Hij heeft tegen mij gezegd: Zie, ik zal u vruchtbaar maken, u talrijk maken, en u tot een menigte van volken maken; en ik zal dit land aan uw nageslacht na u geven als eeuwig bezit. Nu dan, jouw twee zonen, die bij jou in het land Egypte geboren zijn voordat ik bij je in Egypte kwam, zijn van mij; Efraïm en Manasse zijn van mij, net als Ruben en Simeon. Maar je nakomelingen die je na hen zult verwekken, zullen van jou zijn. Bij het ontvangen van hun erfelijk bezit zullen zij onder de naam van hun broers gerekend worden. Wat mij betreft, toen ik uit Paddan kwam, is Rachel onderweg in het land Kanaän onder mijn ogen gestorven, terwijl het nog maar een kleine afstand was om bij Efrath te komen. Ik heb haar daar begraven, langs de weg naar Efrath, het tegenwoordige Bethlehem. Genesis 48:1-7.

Toelichting.

Toen Jakob zijn einde voelde naderde vroeg hij aan Jozef om hem genadig te zijn door hem te zweren dat Jozef hem niet in Egypte zal begraven maar hem bij zijn vaderen neer te leggen. Toen boog hij zich neer aan het hoofdeinde van het bed. Daarna werd Jakob ziek en kwam Jozef met zijn twee zonen bij Jakob. Hij ging rechtop zitten en zei tegen Jakob dat God hem had beloofd hem vruchtbaar en talrijk te maken en het land Kanaän aan zijn nageslacht in eeuwig bezit zal geven. Daarom worden de twee zonen van Jozef, Efraïm en Manasse, als zonen van Jakob gerekend en zullen met hen erven. De zonen die daarna nog geboren worden zullen van Jozef zelf zijn. Over zichzelf zegt Jakob, dat hij Rachel onderweg naar Bethlehem heeft zien sterven en haar daar langs de weg heeft begraven.

Nadrukkelijk wordt vermeld dat Jakob 17 jaar in Egypte heeft gewoond en nu 147 jaren oud is. Jozef was 30 jaar toen hij koning werd en 38 jaar toen Jakob naar Egypte ging. Het getal 17 komen we vaker tegen in de Bijbel. Bijzonder is dat het getal 17 ook de naam van God, JHWH is. Dat Jakob Jozef vraagt om hem genade te willen bewijzen door hem niet in Egypte maar in Kanaän te begraven, is een verwijzing naar het verlossingswerk door Jezus. Die roep om genade van Israël berust op de belofte van God dat Hij zijn nageslacht vruchtbaar en talrijk zal maken in het land van de belofte dat zijn nageslacht in eeuwig bezit zal krijgen. Daarom wil Jakob ook de twee zonen van Jozef die in Egypte zijn geboren, behandelen als Zijn eigen

Rondzendbrief gemeente kringen.

De geschiedenis van Jozef – Aflevering 46. woensdag 19 januari 2022.

zonen, als waren ook zij in Kanaän geboren. Hier zet Jozef zelf een stap terug om zijn zonen voor te laten gaan. De naam Manasse betekent, doet vergeten en Efraïm betekent, tweemaal vruchtbaar.

Met de andere zonen die nog uit Jozef geboren moeten worden wordt de Gemeente van Christus aangeduid die met Pinksteren is geboren. God heeft het volk Israël voor Zichzelf opgeëist en apart gezet uit de volken in het Koninkrijk van God. Toen Jakob onderweg was in Kanaän en nog voordat ze in Bethlehem aankwamen is tijdens de geboorte van Benjamin (de zoon des smarten) Rachel (Israël) gestorven. Maar Jakob geeft hem een andere naam, Zoon van mijn rechterhand. Dat is de naam van Jezus. Het volk Israël was bijna in Bethlehem (broodhuis) maar is daar niet aangekomen en heeft Jezus niet herkend. In het nieuwe testament lezen we: Een stem is in Rama gehoord, geklaag, geklammer en veel gekerm; Rachel huilde over haar kinderen, en wilde niet vertroost worden, omdat zij er niet meer zijn. Rachel (Israël) het volk van God is gestorven voordat het in Bethlehem, het broodhuis aankwam. Er is verdriet, maar tegelijk is er vreugde. Uit de dood is nieuw leven geboren in Jezus, Die net als Jozef werd achtergesteld ten opzichte van zijn twee zonen, Israël en Juda. Voor hen en voor alle mensen die in Hem geloven heeft Jezus dit laatste stukje naar Bethlehem alleen afgelegd. In dit gedeelte zien we duidelijk Jozef in de persoon van Jezus verschijnen.

Toepassing.

Afscheid nemen bestaat niet, zingt Marko Borsato. Maar de meeste mensen denken daar vast wel anders over. Het maakt namelijk verschil van wie of waarvan afscheid moet worden genomen en of dat voor altijd is. In de meeste gevallen heeft afscheid nemen een negatieve klank. Mensen kunnen vastzitten aan iets of iemand vanwege een bepaalde herinneringen of verbondenheid die emoties oproepen die diep in mensenlevens ingrijpen. Afscheid nemen van leven is daar één van. De meeste mensen hechten aan het leven hier op aarde en willen graag oud worden. Maar met het ouder worden moet er ook vaker afscheid genomen worden. Net als bij Jakob, hebben de meeste mensen bij het afscheid nemen van het leven dan ook nog wel een paar wensen die met de nabestaanden zijn of worden gedeeld. Onder andere hoe de begrafenis moet plaatsvinden en waar je begraven wilt worden. Dat is een gunst die dan van nabestaanden wordt gevraagd.

Tegenwoordig hoor je vaak de kreet; je moet uit het leven halen wat erin zit! Daarmee wordt meestal bedoeld: Doe alles waar je zin in hebt want je leeft maar één keer. Dat zegt een mens die gelooft in het leven voor de dood. Het christelijke geloof heeft een veel breder perspectief, dat is het geloof in een leven voor en na de dood. Een mens die leeft voor de wereld die wil in de wereld begraven worden. Een mens die leeft voor God wil begraven worden in het beloofde land om weer op te staan uit de dood in een nieuw leven samen met Christus tot in eeuwigheid. Leef dan zo dat je rechten kunt laten gelden op die genadegaven van God op grond van Zijn beloften. God is aan de mens niets verplicht om te geven. Alles wat God geeft is een geschenk van genade. Alles wat God belooft, ontvang je door het geloof in Jezus Christus. De beloften zijn in Hem 'ja en amen', dat is 'vast en zeker'. Pleit net als Jakob op grond van je geloof om die genadegaven van God in Christus Die de grond is van je leven. Hij geeft eeuwig leven waardoor je de tweede dood, voor eeuwig dood voor God, niet hoeft te vrezen.

- *Wat staat er in jouw testament geschreven? Shalom, Wim.*

Rondzendbrief gemeente kringen.

De geschiedenis van Jozef – Aflevering 46. woensdag 19 januari 2022.

Lied; Ben jij al bereid voor de eeuwigheid?

Ik kijk als de avondschemering daalt.
Als licht van zon niet lang meer straalt.
Zie 't oog aan's hemels zonne' kust.
Een ster van wonderbare rust.

Kom zie aanschouw die gouden kust,
de ster in 't land van 's hemels rust.
Het oog ziet daar geen leed of kruis.
O kom naar 't hemels Vaderhuis.

Kom dan o zondaar en zie nu het Lam van genade.
Hij leed voor ons en Hij waste van zonden mij vrij.
't Is nog de tijd van verzoening o kom toch te stade.
Hij wil het geven Zijn leven voor u en voor mij.
Kom mensen dan zie naar Golgotha.
Nog klinkt de bazuin voor ons genâ.
Kom mensen Hij leeft, 't is nu nog de tijd.
Hij kan en Hij geeft, ben u al bereid?

Een sterre der hoop Heer' dat zijt Gij.
Een Troost'lijk licht in noodgetij.
De morgenster van Golgotha.
Doet zingen, Wonder van Genâ.

Kom dan o zondaar en zie nu het Lam van genade.
Hij leed voor ons en Hij waste van zonden mij vrij.
't Is nog de tijd van verzoening o kom toch te stade.
Hij wil het geven Zijn leven voor u en voor mij.

Kom mensen dan zie naar Golgotha.
Nog klinkt de bazuin voor ons genâ.
Kom mensen Hij leeft, 't is nu nog de tijd.
Hij kan en Hij geeft, ben u al bereid?
Bent u al bereid..?
Bent u al bereid..?
Voor 'd Eeuwigheid.